

[Rager.]

lagde det for de interesserede Parter til disses Bedømmelse. Den Maade, Kommissionen løste Sagen paa, den Fart, hvormed det gik, er saaledes, at det absolut maa aftvinge Respekt for Kommissionens Evner paa et Omraade som dette.

Men vi staar altsaa i Øjeblikket i den Situation, at der i det Forslag, som Ministeren forelagde i Landstinget, var foreslaaet, at der i det nye Elektricitetsraad skulde sidde en Repræsentant for Installatørerne og en Repræsentant for Fabrikkanterne, og disse sagkyndige Repræsentanter har Landstinget uden videre sat til Side. I 4—5 Aar har der siddet saadanne Repræsentanter i det sagkyndige Udvalg, der har været tilforordnet Elektricitetskommissionen. Der er fra ingen Side peget paa, at deres Arbejde skulde være daarligt. Det er mig bekendt, at man fra ledende Side inden for Kommissionen har paaskønnet deres Arbejde i høj Grad. Er der nu Mening i at skyde disse Repræsentanter ud?

Vi staar over for dette, at Ministeren ikke ønsker, at Elektricitetsraadet skal være paa over 13 Medlemmer. Ministeren har ikke villet fravige dette Standpunkt, og Venstre har ikke villet fravige Kravet om Bibeholdelse af samtlige de Forbrugerrepræsentanter, som Landstinget har sat ind. For at opnaa en Gennemførelse af Lovforslaget har det altsaa været nødvendigt at gaa med til — for mit Vedkommende med den største Beklagelse og med udtrykkelig Reserveren mig ved denne Lejlighed at give klart og tydeligt Udtryk for min Stilling — og bøje os for Venstres Magtsprog. Det er atter et af de Tilfælde, hvor vi her i Landet er Genstand for politisk Pengeafpresning.

Her har det ærede Medlem Hr. Christmas Møller Svar paa det Spørgsmaal, han rettede til mig her, hvorfor jeg var gaaet med til det: Dette Lovforslag indeholder saa afgørende Fordele, som jeg allerede har skildret, at det vilde være uforvarsomt at lade det strande paa dette Spørgsmaal; men jeg gør opmærksom paa, at administrativt set, sikkerhedsmæssigt set over for Samfundet, baade økonomisk og paa anden Maade, er den Løsning, der er valgt med Hensyn til Elektricitetsraadets Sammensætning, daarlig, og den skyldes absolut og udelukkende Partiet Venstre, der har villet blande uvedkommende Ting ind i Sagen.

Det er ganske interessant at se, hvad f. Eks. Foreningen af Fabrikkanter og Grosister kan anføre; af Tidshensyn skal jeg ikke komme ind paa Detailler, men skal

blot gøre opmærksom paa, at det Installationsmateriel, der fabrikeres og oplægges, andrager lige saa stor Værdi som Central- og Ledningsanlæg tilsammen; men Repræsentanten for den Sagkundskab, der skal til for at fremstille disse Fabrikater, mener Venstre ikke at have Brug for i Udvalget. Med Installatørerne forholder det sig nogenlunde paa samme Maade. Jeg ved ikke, om Installatørerne fremtidig skal søge at blive Medlemmer af De samvirkende Sogneraadforeninger for at kunne komme ind paa de Pladser, hvor deres Sagkundskab er ønskelig.

Jeg har ikke villet lade Debatten i Dag forløbe uden gennem en underbygget Fremstilling af, hvad Elektricitetsraadet skal beskæftige sig med, og hvorledes det rent logisk bør arbejde, at paavise, hvor usaglig og hvor direkte skadelig den Stilling er, som Venstre har indtaget. Det vilde efter mit Skøn være særdeles formaalstjenligt, hvis det kunde lykkes endnu mellem anden og tredje Behandling at løse den Haardknude, som Sagen har trukket sig i; det maatte formentlig være muligt. Men vi maa jo høre, hvilke saglige Begrundelser det ærede Medlem Hr. J. C. A. Larsen har for sin Stilling, og jeg siger straks, at hvis der er en saglig Begrundelse, er det en Nyhed for mig, til Trods for at den har været efterlyst i en Række Udvalgsmøder.

Endvidere kunde jeg ønske at gøre en enkelt Bemærkning om et Spørgsmaal, som har været fremme i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om en Ændring i Autorisationen af Installatører. Spørgsmaalet er ikke blevet behandlet ved denne Lejlighed, idet man har ment, at det bør behandles under Indenrigsministeriet — det har hidtil ligget baade under Ministeren for offentlige Arbejder og Indenrigsministeren —, men jeg vil gerne her henstille til den højtærede Indenrigsminister, at dette Spørgsmaal snarest tages op; der er her mange Ting, som det kan være rigtigt at undersøge og faa bragt i Orden.

For ikke mange Aar siden vedtoges det her i Rigsdagen, at elektrisk Materiel af visse Slags kun maatte sælges, naar det var prøvet og approberet og forsynet med Approbationsmærke af et af Ministeriet nedsat Prøvningsudvalg. Dette Prøvningsudvalg, der nu har arbejdet i en Række Aar, har gjort et stort og gennemgribende Arbejde, men hvad nytter det, at Materiellet bliver gjort nok saa godt, og at man paatager sig de dermed forbundne Omkostninger, naar Forholdet alligevel er det, at enhver Skomager omtrent kan gaa hen og sætte det forkert op? Der burde paa dette Omraade i Befolkningens